

Alkotmánybíróság

Budapest
Donáti u. 35-45.
1015

Hív.sz.:

Fővárosi Törvényszék 10.Bpk.197/2021/4.

Fővárosi Ítéltábla 4.Bpkf.10.823/2021/4.

Elektronikus iratról
készített másolat

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/02614-0/2022	
Érkezett: 2022 NOV 23.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 9 db	<i>du'</i>

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK 2.	
FŐLAJSTROMSZÁM KEZDŐIRATON	
Postán / Gyűjtőládán / Származékon / E-mailen / Faxon	
Érkezett:	2021 DEC 21.
PÉLDÁNY:	ÍV:
MELLÉKLET:	KÖZTUK
FŐLAJSTROMSZÁM: UTÓIRATON:	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott dr. N. Nagy István ügyvéd

elítélt képviseletében eljárva, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 27.§. alapján, törvényes határidőn belül az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő, mellyel kapcsolatban kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Fővárosi Törvényszék 10.Bpk.197/2021/4. számú, 2021. szeptember 06. napján kelt végzésének, valamint a Fővárosi Ítéltábla 4.Bpkf.10.823/2021/4. számú, 2021. október 21. napján kelt másodfokú végzésének alaptörvény-ellenességét, és az Abtv.43.§-ának megfelelően azt megsemmisíteni szíveskedjen.

INDOKOLÁS:

1. Törvényi és formai követelmények

- A Fővárosi Törvényszék 10.Bpk.197/2021/4. számú végzésével 2021. szeptember 06. napján, elítéltek a fegyházban ezidáig letöltött szabadságvesztésnek – a megkapott kegyelem értelmében - fegyházban töltött szabadságvesztésnek megfelelő időtartamra történő átszámítását és ezáltal a feltételes szabadságra bocsátás új dátumának megállapítását elutasította. A végzés ellen benyújtott fellebbezést elbírálv a Fővárosi Ítéltábla 2021. október 21-én kelt, 4.Bpkf.10.283/2021/4. számú végzésével az elsőfokú döntést helybenhagyta.
- Az Abtv. 30.§.(1) bekezdésében megjelölt 60 napos határidő megtartott, tekintettel arra, hogy a panasszal érintett másodfokú döntés a védő részére 2021. október 26. napján került kézbesítésre. A fentebb kifejtettek tekintettel az alkotmányjogi panasz az Abtv. 27.§. (1) bekezdés b) pontja szerinti követelménynek is megfelel, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése megtörtént.
- Az indítványozó érintettségének bemutatása

DR. N. NAGY ISTVÁN

ÜGYVÉD

A Fővárosi Törvényszék 10.Bpk.197/2021/4. számú, 2021. szeptember 06. napján kelt végzésének, valamint a Fővárosi Ítéltábla 4.Bpkf.10.283/2021/4. számú, 2021. október 21. napján kelt végzése az indítványozóra nézve tartalmaznak rendelkezést.

- Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Mind az elsőfokú, mind a másodfokú bírósági eljárásban figyelmen kívül maradtak azon alapjogi rendelkezések és elvek, amelyek révén hátrányos megkülönböztetés érte az indítványozót azzal, hogy letöltött szabadságvesztés büntetését nem számították át, nem váltották azt át a büntetési fokozatok közötti nyilvánvaló különbségek figyelembevételével.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

Alaptörvény megsértett rendelkezései:

Az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdése szerint
„(1) A törvény előtt mindenki egyenlő.”

Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdése

„Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.”

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerint

„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése:

„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

Alaptörvény-ellenesség indokolása

A másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla 1.Bf.236/2018/11. számú ítéletével [REDACTED] elítéltet jogerősen 10 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre ítélte azzal, hogy lehetőséget biztosított arra, hogy a büntetés 2/3-ának letöltését követően feltételesen szabadságra bocsátható.

[REDACTED] fegyházbüntetésének letöltését 2019. április 25. napján megkezdte.

A Köztársasági Elnök Úr azonban a KEH/01104-2/2021 számú határozatával [REDACTED] 10 év fegyházbüntetését kegyelemből 5 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre enyhítette, módosította.

A kegyelmi döntés alapján egy, az eddigi gyakorlatba nem illeszthető helyzet állt elő, amely egyedi, jogszabályokkal expressis verbis módon alá nem támasztható döntést igényelt. Álláspontunk szerint ugyanis a kegyelmi döntés azzal, hogy a 10 év szabadságvesztés büntetést nem csupán 5 évre mérsékelte, hanem a fegyház fokozat helyett a legalacsonyabb végrehajtási fokozatban, fogházban rendelte el, egyúttal mondhatni irányt mutatott abban, hogy a döntés valódi célja az, hogy [REDACTED] már a lehető legkevesebbet kelljen büntetés-végrehajtási intézetben töltenie.

Ellenkező esetben véleményünk szerint a Köztársasági Elnök Úr a végrehajtási fokozatot érintetlenül, fegyház fokozatnak hagyta volna meg. A Köztársasági Elnök Úr kegyelmi határozatáról való értesülést követően 2021. április 14. napján [REDACTED] elítéltet átszállították fogház fokozatnak megfelelő büntetés-végrehajtási intézetbe.

Véleményem szerint erre tekintettel is szükséges tehát [REDACTED] által 2019. április 25. és 2021. április 14. napja között fegyház fokozatban kitöltött büntetését fogház fokozatban eltöltött időre „átszámítani.”.

Azonban jelen kegyelmi döntés rendhagyó mivoltára tekintettel ennek meghatározására konkrét jogszabályi rendelkezés nem áll rendelkezésünkre, így a jogkérdéshez legközelebb álló jogintézményben, az egyszerűsített felülvizsgálati kérelemben kértük a Fővárosi Törvényszéktől, majd fellebbezést követően annak megállapítását.

Álláspontom szerint – annak ellenére, hogy jelen jogi szabályozás kérdéskörében mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenesség áll fenn - analógiaként a Büntetőeljárás törvényt vehetjük alapul, sőt a későbbi jogalkotás esetén ezen rendelkezéseket alkalmaznunk szükséges.

A Büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény a kényszerintézkedések szabadságvesztés büntetésbe történő beszámításáról, átszámításáról ugyanis az alábbiak szerint rendelkezik.

„Az előzetes fogvatartás, a bűnügyi felügyelet és a szabálysértési büntetések beszámítása

92. § (1) **A kiszabott szabadságvesztésbe, elzárásba, közérdekű munkába és pénzbüntetésbe be kell számítani az előzetes fogvatartás és az olyan bűnügyi felügyelet teljes idejét, amelynek során a bíróság a terhelt számára előírta, hogy lakást, egyéb helyiséget, intézményt, vagy ahhoz tartozó bekerített helyet engedély nélkül nem hagyhat el.**

(3) A beszámításnál

a) egynapi szabadságvesztésnek fegyház fokozat esetén öt nap, börtön fokozat esetén négy nap, fogház fokozat esetén három nap,

(...)

az (1) bekezdésben meghatározott bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg.”

Jól látható tehát, hogy a korábbi házi őrizetnek megfelelő szigorúságú bűnügyi felügyelet esetén, az abban eltöltött idő **beszámításánál a fegyházban és a fogházban eltöltött idő 3:5 arányban állnak** egymással. Ezzel nyilvánvalóan az volt a jogalkotó szándéka, hogy ne kerüljön azonos szintű megítélés alá egy fegyházban és egy fogházban eltöltött nap. Különbséget kívánt tenni a jóval súlyosabb, embert próbálóbb, nehezebb körülmények közötti fegyház fokozat és az enyhébb végrehajtású fogház fokozat között.

DR. N. NAGY ISTVÁN

HÍGVÉD

Ennek megfelelően álláspontom szerint – tekintettel arra, hogy a kegyelmi döntésben meghatározott fogház végrehajtási fokozat a már letöltött büntetést is módosítja - [REDACTED] által 2019. április 25. és 2021. április 14. napja között fogház fokozatban kitöltött büntetését a Be. 92.§. iránymutatásával fogházban kitöltött időre át kell számítani.

A 2019. április 25. és 2021. április 14. napja között **721 napot töltött fogházban**, ami a Be.92.§. alkalmazásával, a 3:5 aránypár felhasználásának átszámításával **1202 nap fogházban töltött szabadságvesztésnek felel meg.**

A kegyelmi döntés értelmében [REDACTED] 5 év fogház szabadságvesztésre ítélték, amely jelen esetben a két szököévet is beszámítva 1827 nap szabadságvesztésnek felel meg. A fentiek számításával ebből már letöltött 1202 napot + fogházba szállítása óta további 250 napot., így **2021. december 20. napján 1452 nap fogház szabadságvesztést töltött ki az 1827 nap fogház büntetéséből.**

A Fővárosi Törvényszék, valamint a Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint egyszerűsített felülvizsgálati kérelemnek nincs helye, de az érdemi indokolást az analógia esetleges alkalmazásának lehetőségéről elmulasztotta.

A törvény előtt mindenki egyenlő. Ez a szabály, az egyenlő bánásmód elvének figyelembe vételével nem csak a megkülönböztető bánásmód tilalmát foglalja magában, hanem azt az esetet is, amikor nyilvánvalóan megkülönböztetés lenne szükséges, azonban ennek alkalmazását a hatóság – jelen esetben az eljáró bíróságok – elmulasztja.

Nem kezelhető azonos módon ugyanis az, hogy valaki 721 napot fogházban vagy fogházban tölt le, ezen megkülönböztetés figyelembevételének elmulasztása súlyos mulasztás, utólagos korrigálásának elmaradása pedig helyrehozhatatlanul jelentős joghátrányt jelent az elítélt számára, amely megsérti az Alaptörvény rendelkezéseit.

A Fővárosi Törvényszék és a Fővárosi Ítéltábla azáltal, hogy a kiindulási pontként szolgáló Büntetőeljárás törvényt nem alkalmazta, és más esetlegesen alkalmazható jogorvoslatot sem biztosított Kertész Ágnes Éva számára, így **az indítványozó jogorvoslathoz való jogosultsága is sérült**, amely szintén megsérti az Alaptörvény rendelkezéseit.

Kérelem

Kérem a tisztelt Fővárosi Törvényszéket, hogy [REDACTED] elítélt szabadságvesztésének végrehajtását **az Alkotmánybíróság döntéséig felfüggeszteni szíveskedjen**, ugyanis amennyiben panasznunk az Alkotmánybíróság helyt ad, úgy a kétharmados feltételes szabadlábra helyezés lehetőségének biztosításával [REDACTED] már a mai napon sem lenne szabad büntetés-végrehajtási intézetben lennie.

Összegzés

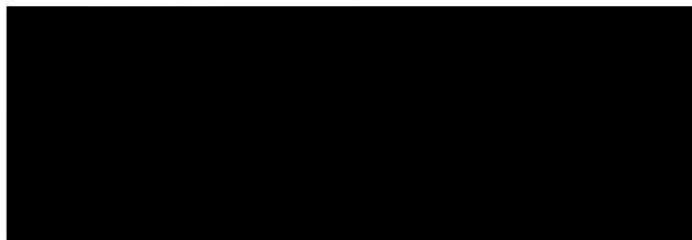
Jelen ügyben tehát álláspontunk szerint a rendelkezésre álló egyetlen jogi szabályozást analógiaként használva a büntetés átszámításáról rendelkezhetek volna az eljáró bíróságok. De ezen túlmenően továbbra is határozott véleményem az is, hogy jelen kérdéskörben mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenesség áll fenn, melyet az országgyűlésnek jogalkotással orvosolni szükséges.

Bár kétségtől ezen kegyelmi döntés rendkívül rendhagyó, de gondoljunk bele, hogy ez sokkal több esetben fordult és fordulhat elő akár egy perújítás során is. Példának okán egy rablásért elítélt és fegyházbüntetését megkezdő elítélt egy elrendelt perújítás eredményeként a megismételt eljárásban dolog elleni erőszak miatt „csak” börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre ítélik. Ebben az esetben is sérülnék az alapvető jogok, ha nem kerülne a már letöltött büntetés átszámításra.

Mindezekre tekintettel kérjük, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság, a Fővárosi Törvényszék 10.Bpk.197/2021/4. számú, 2021. szeptember 06. napján kelt végzésének, valamint a Fővárosi Ítéltábla 4.Bpkf.10.283/2021/4. számú, 2021. október 21. napján kelt végzésének alaptörvény-ellenességét, és az Abtv.43.§-ának megfelelően azt megsemmisíteni szíveskedjen

Budapest, 2021. december 20.

Tisztelettel:

Melléklet:

- 1.) Jogi képviselő meghatalmazása
- 2.) 2021. augusztus 31. napján kelt kérelem
- 3.) Fővárosi Törvényszék 10.Bpk.197/2021/4. számú végzése
- 4.) 2021. szeptember 13. napján kelt fellebbezés
- 5.) Fővárosi Ítéltábla 4.Bpkf.10.283/2021/4. számú végzése

